

inl
011404
3

INFO-SCOOP

Van de redactie

Maj. L. Hakvoort

In deze Info-Scoop treft u de volgende twee onderwerpen aan: Een overzicht van de gebeurtenissen in het voormalige Joegoslavië tot en met 15 mei, en een samenvatting van de belangrijkste gebeurtenissen in Angola t/m 10 mei 1995. De volgende Info-Scoop kunt u verwachten in de week van 6 juni.

GEBEURTENISSEN IN HET VOORMALIG JOEGOSLAVIË

van 01 t/m 15 mei 1995

-EEN OVERZICHT-

101 MIDCie
sectie Joegoslavië

Sgt Harreman

INLEIDING

In deze samenvatting wordt de situatie van 01 t/m 15 mei 1995 behandeld onderverdeeld in:

- Republieken van het voormalig Joegoslavië
- Bosnië-Herzegovina:
  - *politieke aspecten
  - *militaire aspecten
  - *VN en EU
- Algemene situatie van de strijdkrachten in het voormalig Joegoslavië
- Balkan

REPUBLIEKEN van het voormalig Joegoslavië

KROATIË

Op 1 mei heeft de VN-Veiligheidsraad met resolutie 990 een plan voor de vredeshandhaving in Kroatië aanvaard. De troepensterkte van de VN-vredesmacht wordt teruggebracht van 14.000 naar 8.750

manschappen op 30 juni 1995.

De afgelopen drie jaar heeft het Kroatische leger zich, ondanks het VN-wapenembargo, aanzienlijk kunnen versterken. De Kroatische strijdkrachten hebben zich kunnen ontwikkelen van een aantal slecht gedisciplineerde milities naar een geofende strijdmacht. Kroatië heeft daarnaast zwaar geïnvesteerd in de binnenlandse wapenindustrie. Maar bovenal heeft Kroatië op de buitenlandse zwarte markt - vermoedelijk voor een bedrag van een miljard dollar - grote aantallen aan zware wapens, waaronder tanks, helikopters en gevechtsvliegtuigen, kunnen kopen. Zo bleek vorig jaar reeds dat Kroatië in plaats van de opgegeven zes over minimaal twaalf MIG-21-gevechtsvliegtuigen beschikte. Verder bleken de Kroaten te beschikken over zes MI-4V-gevechtshelikopters, die door de Oekraïne zouden zijn geleverd. Er zou ook nieuw wapentuig - waaronder volgens geruchten de moderne T-72-tanks - zijn geleverd afkomstig uit overtollige Russische legervoorraden uit het voormalige Oost-Duitsland.

In de ochtend van 1 mei, nog voordat het bestand in Bosnië-Herzegovina om 12.00 uur afliep, viel het leger van Kroatië de enclave West-Slavonië - ook wel de UNPA-West genoemd - van de Servische Krajina binnen. Het Kroatische leger reageerde hiermee op enkele

schietincidenten - waarbij een Servische en vijf Kroatische automobilisten werden gedood - op het gedeelte van de door de Serviërs bezette 'Snelweg van Broederschap en Eenheid' tussen Zagreb en Belgrado (de E-70). Met deze tweedaagse militaire operatie - die door de Kroaten 'slechts' als een politionele actie werd bestempeld - kreeg Kroatië uiteindelijk het stadje Okucani, de strategisch zeer belangrijke snelweg, de spoorlijn en een olieleiding tussen Zagreb en Centraal-Slavonië in handen. Verder gaf een door de Kroaten omsingelde eenheid van zeshonderd Kroatische Serviërs zich over bij de stad Pakrac.

Op grond van een mondelinge overeenkomst tot een staakt-het-vuren, op 3 mei gesloten onder leiding van de VN tussen de Kroatische Serviërs en de Kroaten, zouden de Servische soldaten hun wapens overdragen aan de VN, en zouden Serviërs met hulp van de UNHCR en het Rode Kruis de UNPA-West zonder problemen kunnen verlaten. Kroatië beloofde amnestie aan alle Kroatische Serviërs die zich zouden overgeven, met uitzondering van 'oorlogsmisdadigers'. Volgens VN-woordvoerder Chris Gunnes zouden de Kroaten hun belofte zijn nagekomen om de Kroatische Serviërs na het inleveren van hun wapens met rust te laten. Echter ondanks het bestand tussen de Kroaten en de Kroatische Serviërs kan het nog weken duren eer de Kroatische eenheden de gehele regio hebben uitgekamd naar Servische strijders die zich pertinent niet willen overgeven. Zo werd er nog na het sluiten van het mondelinge bestand, het verzet van tweehonderd Servische strijders nabij Pakrac door het Kroatische leger neergeslagen.

Als reactie op het Kroatische offensief bestookten de Kroatische Serviërs op 2 mei de Kroatische hoofdstad Zagreb, het nabijgelegen Karlovac, en de plaatsjes Novska en Lipik met Orkan-raketten (262-kaliberraketten waarin 288 clusterbommetjes zijn verborgen, gevuld met metalen deeltjes). De aanval - die persoonlijk door de president van de RSK, Milan Martić, werd bevolen - moet niet worden gezien als een militair-strategische aanval, maar als een poging om de Kroatische bevolking te terroriseren. De Kroatische regering kwalificeerde de raketaanvallen als een oorlogsmisdaad en zal hiervoor zijn beklag doen bij het VN-Tribunaal. In Zagreb vielen door de aanval vijf doden en 134 gewonden. In Novska vielen drie doden en in Lipik twee. De raketten sloegen met name in

bij het vliegveld en in het centrum van Zagreb - zelfs op een plein waaraan de Amerikaanse ambassade, een politiebureau als ook het ministerie van buitenlandse zaken zijn gelegen. Het was voor het eerst sinds september 1993 dat Zagreb door artillerie van de Kroatische Serviërs werd getroffen. De raketten zouden vanaf een Servische basis in het veertig kilometer ten zuiden van Zagreb gelegen Glima zijn afgevuurd. Ook de Zuid-Kroatische havenstad Dubrovnik werd als vergelding door de Serviërs onder vuur genomen.

Zagreb werd op 3 mei nog eens door de Serviërs beschoten, waarbij één dode en zestig gewonden vielen.

De VN-woordvoerder Eckhard verklaarde dat de VN totaal was verrast door de actie van de Kroaten tegen de UNPA-West. Ze zouden het vredesproces hiermee ernstig in gevaar hebben gebracht.

Een woordvoerder van de UNHCR verklaarde dat zijn organisatie zich in ieder geval nog nuttig heeft kunnen maken door hulp te verlenen aan de duizenden Servische vluchtelingen uit de UNPA-West.

Vanuit Belgrado werd gemeld dat de 'Vereniging van Strijders van de Oorlog van 1991' vanuit Servië achthonderd vrijwilligers zouden hebben gestuurd naar de Krajina om de Kroatische Serviërs bij te staan in hun strijd tegen de Kroaten. Het zou om een 'eerste groep' gaan.

De regering in Belgrado reageerde ondertussen opvallend rustig op de recente ontwikkelingen in de Krajina. Dit uitblijven van een reactie voedde de geruchten, dat Milosevic en Tudjman het op een akkoordje zouden hebben gegooid. Zowel de Kroaten als de Serviërs zouden hebben ingezien dat met de onvoorspelbare leider van de Bosnische Serviërs, Karadzic geen land te bezeilen valt. Echter zwaardere Kroatische acties tegen de Kroatische Serviërs zouden in Belgrado wel verkeerd kunnen vallen, omdat Milosevic door de bevolking zou kunnen worden gedwongen zijn volksgenoten in Kroatië actief te gaan bijstaan.

De internationale gemeenschap zette Kroatië, na de beëindiging van haar offensief in de UNPA-West, onder druk om het veroverde gebied weer te ontruimen en onder controle te plaatsen van de VN-vredesmacht in Kroatië, UNCRO. Kroatië weigerde het veroverde deel

van de Krajina te ontruimen.

Maar na de tweede raketaanval op Zagreb, op 3 mei, gingen zowel de Kroaten als de Kroatische Serviërs mondeling akkoord met een door de VN voorgestelde wapenstilstand.

Volgens militaire waarnemers zouden de Kroaten geen nieuwe militaire aanval aan het voorbereiden zijn, maar proberen zonder geweld zoveel mogelijk strategische punten in te nemen.

Na een week van oorlog en spanningen bereikten de Kroatische regering en de leiding van de RSK een akkoord dat voorzag in het terugtrekken van de Kroatische eenheden uit de VN-bufferzones. De Kroaten hadden verder nog gemeld dat ze geen nieuw offensief tegen de Kroatische Serviërs zouden ontketenen en dat Kroatisch-Servische vluchtelingen zonder gevaar zouden kunnen terugkeren naar hun woningen. Dit alles deed de spanning langs de frontlijn aanmerkelijk dalen. Echter later waren er weer berichten dat de Kroaten waren gestopt met het terugtrekken van hun troepen uit de VN-bufferzones. Sterker nog, ze zouden zelfs eenheden de zones weer hebben ingestuurd.

Al met al zijn de Kroaten, ondanks de Kroatisch-Servische raketaanvallen, zeer tevreden met de verovering van de UNPA-West op de RSK. Ze hebben internationaal weinig gezichtsverlies opgelopen, tienduizenden Kroatische vluchtelingen kunnen weer terug naar hun huizen en de wraakgevoelens van honderdduizenden zijn voorlopig bevredigd. Tudjman kan nu met een gerust hart uitkijken naar de parlementsverkiezingen, die volgend jaar zullen worden gehouden.

Maar als nieuwe onderhandelingen uitblijven zal in de toekomst de roep naar militair ingrijpen weer groeien. Edoch makkelijk te veroveren Servische gebieden zoals de UNPA-West zijn niet meer voorhanden. De verovering van bijvoorbeeld de UNPA-Zuid (de regio Knin), of de UNPA-Oost zullen een veel heviger Servische reactie opleveren.

Op 9 mei eisten de Kroaten dat de VN-troepen het gebied van de veroverde UNPA-West zouden gaan ontruimen en afstaan aan de Kroaten. De VN weigerde daarentegen op deze eis in te gaan.

UNPA's/SERVISCHE KRAJINA

Na de succesvolle verovering van de UNPA-

West door de Kroaten zijn er grote concentraties HV troepen samengetrokken, die VN-observatieposten omsingelen in de omgeving van Medak en Otacac, in de VN-bufferzone bij de sector UNPA-Zuid.

Als gevolg van de smadelijke nederlaag van de RSK tegen het Kroatische leger, zijn de tegenstellingen tussen de Servische leiders in de Krajina - de zeer nationalistische 'president' Martić tegenover de gematigde 'premier' Mikelić - alleen maar groter geworden.

UNPA-West:

Zoals reeds gezegd werd er in de ochtend van 1 mei door het Kroatische leger een grootscheepse aanval ingezet op de UNPA West (van de door de Serviërs bezette Krajina). Duizenden Kroatische soldaten, ondersteund door tanks, artillerie en gevechtsvliegtuigen, trokken vanuit Nova Gradiska in het oosten en Kutina in het westen het gebied binnen. Het doel van deze militaire actie, dat door de Kroaten reeds de volgende dag werd bereikt, was het in handen krijgen van de snelweg en de spoorlijn tussen Zagreb en Centraal-Slavonië. De in het betreffende gebied gelegen VN-troepen moesten machteloos toekijken en kregen slechts het bevel in dekking te blijven. Kroaten zouden een VN-post in de Krajina zelfs gericht onder vuur genomen hebben.

De Kroatische luchtmacht probeerde tevens meerdere keren de brug over de grensrivier de Sava bij Bosanska Gradiska te bombarderen, om te voorkomen dat de Serviërs uit Bosnië hun volksgenoten in de UNPA-West te hulp zouden snellen. Bij deze actie werd een Kroatische MIG-21 door Servisch luchtartillerie afgeschoten. De brug bleef intact en werd van belang voor zesduizend Kroatische Serviërs, die vluchtten voor de Kroatische opmars in de UNPA-West naar het Bosnisch-Servische Bosanska Gradiska. Bij deze vlucht van de Serviërs zouden volgens de VN tientallen - volgens de Serviërs honderden - doden zijn gevallen, doordat de vluchtelingenstromen werden aangevallen door Kroatische land- en luchtstrijdkrachten.

De Kroatische Serviërs mobiliseerden bij de Kroatische inval in eerste instantie hun troepen en haalden ze hun zware wapens uit de VN-depots. Verder gijzelden ze, als reactie op de passiviteit van de VN bij de Kroatische inval, tientallen Jordaanse, Nepalese en Argentijnse

blauwhelmen. De Serviërs waren echter niet in staat veel weerstand te bieden. Het was ook bij de Serviërs een publiek geheim dat het gebied van de UNPA-West niet zou zijn te verdedigen. Tienduizend Serviërs hadden daarom reeds eieren voor hun geld gekozen en zijn weggetrokken naar Servië, nog voordat er sprake zou zijn van het Kroatische offensief.

De Bosnisch-Servische leider Karadzic zwoer zijn volksgenoten in Kroatië te verdedigen en kondigde vergeldingsacties aan. De Kroaten zouden bij hun aanval ook twee Bosnisch-Servische steden onder vuur hebben genomen. De Bosnische Serviërs zijn in staat de Kroaten met hun artillerie te treffen, echter hebben een tekort aan manschappen.

Daadwerkelijke hulp van de Bosnische Serviërs voor de Kroatische Serviërs bleef echter uit. Volgens VN-diplomaten zouden de Bosnische Serviërs zich behoeden voor het openen van een tweede front tegen Kroatië, naast het front tegen de Bosnische regering. Ook de FRY ondernam geen actie en veroordeelde slechts de Kroatische aanval als een daad van agressie, waartegen de VN 'passend' diende op te treden.

Op 3 mei was het duidelijk geworden dat Kroatië zijn doel met betrekking tot de UNPA-West had bereikt en dat het Kroatische offensief tegen de Krajina werd beëindigd. De Kroaten controleerden vanaf dat moment alle strategische posten in de UNPA-West.

De berichten als zouden de Kroaten Kroatisch-Servische krijgsgevangenen hebben mishandeld werden zowel door de Kroaten, de EU-waarnemers, als ook de speciale VN-gezant Akashi tegengesproken. Akashi had de door de Kroaten heroverde stad Pakrac bezocht. Wel zouden de Kroaten tweeduizend Serviërs hebben opgepakt en afgevoerd naar Noord-Kroatië. De Kroaten willen namelijk onderzoeken of er zich onder de gearresteerden oorlogsmisdadigers bevinden.

UNPA-OOST:

Na het Kroatische offensief in de UNPA-West en de concentratie van Kroatische troepen bij de VN-bufferzone bij UNPA-Oost, heeft de FRY naar haar grensgebied met de UNPA-Oost legereenheden gestuurd. De Kroatische Serviërs zouden hier nog zo'n 115 blauwhelmen hebben gegijzeld uit wraak voor het offensief. De VN in Kroatië sprak van een alarmerende

situatie. Westerse waarnemers constateerden aan de Servische kant met name een belangrijke concentratie van tanks. De minister van buitenlandse zaken van de FRY, Jovanovic, verklaarde daarentegen dat zijn regering de bescherming van Servische burgers in Kroatië aan de VN toevertrouwt.

De plaatselijke Servische autoriteiten zouden wel een begin hebben gemaakt met de evacuatie van meer dan duizend mensen uit de UNPA-Oost naar Servië.

KOSOVO

In april zijn in Kosovo in totaal zestien oud-politicagenten van Albanese komaf veroordeeld tot gevangenisstraffen van maximaal zes jaar. Ze zijn veroordeeld op grond van de beschuldiging dat ze een gewelddadige afscheiding van Kosovo van Servië zouden hebben voorbereid.

MACEDONIË (FYROM)

Volgens een rapport van juristen van de Raad van Europa van 28 april jongstleden, zouden de enorme economische problemen in de FYROM - als gevolg van het internationale embargo tegen de FRY en het Griekse embargo tegen het land zelf - de etnische spanningen in het land alleen maar hebben doen toenemen. De bevolking van de FYROM bestaat voor 66,5% uit Macedoniërs en 23% uit Albanese.

BOSNIË-HERCEGOVINA

BOSNIË-HERCEGOVINA POLITIEK

Met het geslaagde offensief in de UNPA-West heeft Tudjman de zwakte van de Serviërs weten bloot te leggen. Momenteel lijkt het erop dat in geheel ex-Joegoslavië de balans in het nadeel van de Serviërs is verschoven. Het militaire potentieel van de Serviërs in Bosnië (en Kroatië) zit vooral wat betreft het aantal manschappen krap. De Kroaten en de Moslims daarentegen gaan gestaag door met het moderniseren en bewapenen van hun legers.

Tekenend is de passiviteit van de Bosnische Serviërs bij het Kroatische offensief in de UNPA-West. De Serviërs zouden zich willen behoeden voor een twee-frontoorlog (een front tegen de HV en een front tegen de BiH).

De Serviërs zouden in de toekomst, wanneer een krachtig militair optreden van hun kant niet meer mogelijk is, wel eens een bereidwilligere houding aan de onderhandelingstafel moeten aannemen. Echter op de Balkan zal steeds met minder rationele mogelijkheden rekening moeten worden gehouden.

BOSNIË-HERCEGOVINA MILITAIR

Begin mei is de situatie in geheel Bosnië zeer gespannen. De ergste gevechten worden gemeld vanuit Gradacac, de Posavina-corridor, de Majevisa-heuvels en Kalesija.

De BiH beschikt momenteel over een wapenvoorraad die enerzijds wordt aangevuld door de vier eigen munitiefabrieken, gelegen in Centraal-Bosnië, en anderzijds door illegale wapenleveranties door islamitische landen. Ook zou er geen gebrek aan brandstof zijn, aangezien de BiH met brandstof wordt bevoorradt vanuit Kroatië.

BIHAĆ-POCKET

Rond de Moslim-enclave Bihac braken begin mei weer ernstige gevechten uit. Zo zouden de Bosnische Serviërs een ziekenhuis hebben aangevallen en nabij Bihac een (Kroatische) rooms-katholieke kerk hebben opgeblazen.

NOORD-BOSNIË-HERCEGOVINA

Met de militaire acties van de Kroaten in de UNPA-West werden door de Kroaten ook beschietingen uitgevoerd op de Bosnisch-Servische grensplaats Bosanska Gradiska bij de strategische brug over de Sava. Hierbij zouden talloze Servische slachtoffers zijn gevallen, die voor een groot deel werden overgebracht naar de Noord-Bosnische stad Banja Luka.

Volgens berichten uit de pers zouden de Bosnische Serviërs, naar aanleiding van het succesvolle Kroatische offensief in de UNPA-West, wraakacties hebben uitgevoerd tegen de Kroatische gemeenschap (circa 30.000 mensen) in Banja Luka. In de stad zouden een rooms-katholieke kerk en een klooster zijn vernietigd. Ook zouden er etnische Kroaten zijn mishandeld.

POSAVINA-CORRIDOR / ORASJE-POCKET:

Na de strijd om de UNPA-West braken er ook hevige gevechten uit in de Orasje-pocket en de

Posavina-corridor, in het noordoosten van Bosnië. Volgens de VN moeten ook deze gevechten als wraakacties van de Bosnische Serviërs jegens de (Bosnische) Kroaten worden gezien. De Bosnische Serviërs proberen hiermee de voor hen zo van levensbelang zijnde Posavina-corridor te verbreden. De Kroaten proberen daarentegen, in samenwerking met de Moslims, de corridor bij Brcko in handen te krijgen zodat de Bosnische Serviërs in Bosnië zouden zijn omsingeld en afgesneden van Servië.

In het weekend van 13 mei werden er tweeduizend granaatinslagen nabij Orasje geteld. De Kroaten zouden in de enclave zestig raketten hebben afgeschoten op Servische stellingen.

MAGLAI:

Op 3 mei werd de Britse UNPROFOR-basis door een Bosnisch-Servische tank (T-34) onder vuur genomen. Hierbij raakten zes UNPROFOR-leden ernstig, zij het niet levensgevaarlijk, gewond. De gewonden werden overgebracht naar Zepce. UNPROFOR beantwoordde het vuur van de Bosnisch-Servische tank met een 30 mm snelvuurkanon en 3 TOW-raketten. Een dag later werd de basis in Maglaj nochmals door de Bosnische Serviërs beschoten, echter nu met lichte wapens.

TUZLA:

Begin mei werden felle gevechten gemeld in de omgeving van Tuzla. Zo werd er een heftige strijd gevoerd tussen de Bosnische Serviërs en de BiH over de Stolice-toren in het Majevice-gebergte. De BiH is al weken bezig deze communicatietoren op de Bosnische Serviërs te veroveren.

OOST-BOSNIË-HERCEGOVINA

SREBRENICA:

Rond 1 mei zijn de Nederlandse eenheden in Srebrenica meerdere malen beschoten met handvuurwapens.

In de eerste week van mei kwamen er berichten in de pers over het plaatsvinden van eventuele excessen bij de Nederlandse VN-militairen aldaar en dat, als het aan Nederland ligt, Dutchbat hooguit tot 31 december 1995 in Srebrenica zal zijn gestationeerd (zie Nederlandse VN-militairen).

CENTRAAL-BOSNIË-HERCEGOVINA

SARAJEVO:

De spanning tussen de VN-vredesmacht en de BiH nam eind april zodanig toe, dat op 1 mei de Tito-kazerne, waar VN-eenheden gelegerd zijn, door de BiH voor een paar uur met mijnen en bewapende militairen werd afgesloten.

In Sarajevo werd de noodtoestand afgekondigd, nadat het centrum werd getroffen door een aantal mortiergranaten. Een bejaarde vrouw werd verder nog getroffen door een sluipschutter.

Op 8 mei beschoten de Bosnische Serviërs Butmir, een voorstad van Sarajevo, waarbij elf mensen werden gedood. Binnen een kwartier sloegen er in Butmir vijf 120-mm-granaten neer. Waarschijnlijk probeerden de Serviërs een tunneluitgang aldaar te vernietigen. De Bosnische Moslims beschikken namelijk over een vluchtroute uit Sarajevo waarvan deze tunnel, dwars onder het vliegveld van Sarajevo door, onderdeel uitmaakt. De tunnel is een belangrijke schakel in het personen- en goederenverkeer van Sarajevo met het overige door de Bosnische regering gecontroleerde gebied. De Moslims zijn bij Sarajevo momenteel bezig met nog twee andere vluchttunnels. Zie bijlage 1.

De Serviërs bleken al enkele dagen bij Sarajevo zware wapens op te stellen. Op grond van een VN-resolutie van vorig jaar is het gebruik van dergelijke zware wapens in een straal van 20 kilometer rondom Sarajevo verboden. En volgens een oudere VN-resolutie moet Sarajevo als een 'veilig gebied' worden aangemerkt dat zonodig met NAVO-luchtsteun door de VN moet worden beschermd. De VN zagen na het bombardement op Butmir echter af van een vergeldingsaanval door de NAVO-luchtmacht op Servische stellingen, uit angst voor vergeldingacties van de Serviërs. De Bosnische president Izetbegovic verweet de VN dat niets werd ondernomen tegen de schending van de VN-resoluties. Ook de Verenigde Staten uitten kritiek op de passieve houding van de VN. De Bosnische premier Silajdzic eiste opnieuw de opheffing van het wapenembargo tegen Bosnië. De daaropvolgende nacht waren alle bestandslijnen rondom Sarajevo het toneel van artilleriebeschietingen en felle gevechten met lichte wapens. Ook beschoten de Bosnische Serviërs met tanks een BiH-stelling met twee

BiH-tanks.

VERENIGDE NATIES/EUROPESE UNIE

VERENIGDE NATIES/ EUROPESE UNIE/ NAVO

Na het oplaaien van de gevechten in Bosnië en Kroatië - eind april, begin mei - hebben verschillende landen, zoals Frankrijk, Rusland, de Verenigde Staten en Groot-Brittannië, openlijk gespeculeerd over een eventuele terugtrekking van hun VN-militairen uit het gebied. Er wordt gevreesd dat de burgeroorlog in ex-Joegoslavië zich kan ontwikkelen tot een totale Balkanoorlog, waarbij meerdere landen zijn betrokken. In een dergelijke situatie zullen de VN-troepen in ieder geval moeten worden teruggetrokken. Bij een eventuele evacuatie van de VN-troepen uit ex-Joegoslavië zal een belangrijke rol zijn toebedeeld aan het 'Rapid Reaction Corps' van de NAVO, dat vorige maand operationeel is gesteld. Deze interventiemacht, bestaande uit zo'n 40.000 man aan grondtroepen, zou binnen 14 dagen ter plekke aanwezig kunnen zijn. Een voorhoede zou zelfs al binnen 48 uur kunnen worden gemobiliseerd. Het opperbevel van een dergelijke evacuatie zal dan worden gevoerd vanuit het NAVO-hoofdkwartier te Napels, Italië.

De Noorse VN-diplomaat Thorvald Stoltenberg was van mening dat de kans op vrede in Kroatië groter is dan in Bosnië. Volgens de Noor zouden de strijdende partijen in Kroatië inzien dat uiteindelijk niet de militaire strijd, maar onderhandelingen de enige uitweg uit het conflict zijn. Dit inzicht zou er niet zijn bij de strijdende partijen in Bosnië. Volgens Stoltenberg zijn de achtergronden van het gehele conflict in ex-Joegoslavië noch etnisch, noch religieus maar in hoge mate sociaal-economisch van aard. Stoltenberg is er van overtuigd dat als de EU alle republieken en partijen in ex-Joegoslavië "een economisch akkoord en uitgebreide economische investeringen" aanbiedt dat "eerder tot een vredesoplossing zal leiden dan welke onderhandelingen dan ook".

Op 12 mei verklaarde de VN-secretaris-generaal

Boutros Ghali, na een onderhoud met verschillende VN-functionarissen in Parijs, dat de VN-missie in Bosnië (UNPROFOR) grondig dient te worden herzien. Zo gaven de VN de blauwhelmen toestemming om terug te schieten, wanneer ze worden aangevallen. De VN bestuderen nog verschillende opties, zoals vermindering van het aantal veilige gebieden en het robuuster optreden van de VN-troepen. Een (gedeeltelijke) terugtrekking van de VN-troepen lijkt daarmee voorlopig van de baan.

VN-TRIBUNAAL:

Het Internationaal Tribunaal voor Oorlogsmisdaden in ex-Joegoslavië heeft nu ook de eerste juridische stappen ondernomen tegen 27 Bosnische Kroaten. Het VN-tribunaal heeft de autoriteiten van Bosnië-Herzegovina verzocht om de gerechtelijke onderzoeken, die een rechtbank in Zenica reeds heeft opgestart, over te dragen aan het tribunaal. De 27 Bosnische Kroaten worden verdacht van het op grote schaal schenden van de mensenrechten van de Moslim-bevolking in de Lasva-vallei in Centraal-Bosnië. Zo zouden ze zich tussen oktober 1992 en mei 1993 schuldig hebben gemaakt aan etnische zuivering, moord en mishandeling. De woordvoerder van het VN-tribunaal verklaarde ook nog dat informatie wordt verzameld over het recente optreden van het Kroatische leger in de UNPA-West. Het VN-tribunaal heeft verder nog juridische onderzoeken lopen tegen 22 Bosnische Serviërs, waaronder Dusan Tadic.

NEDERLANDSE VN-MILITAIRES

Volgens het ministerie van Defensie lopen de Nederlandse VN-troepen in Bosnië nog geen extra gevaar, ondanks de beëindiging van het bestand tussen de strijdende partijen in Bosnië en de opnieuw opgelaide gevechten in Kroatië. De VN verwacht namelijk dat er vooral gevechten zal worden in de Bihac-pocket en in Noord-Bosnië. Het is niet ondenkbaar dat door de gevechten in Kroatië, de VN-eenheden in Bosnië door de Serviërs onder druk kunnen worden gezet. Zo zaten bijvoorbeeld in Zagreb en Srebrenica tientallen Nederlandse verlofgangers vast, doordat ze door Serviërs werden tegengehouden. Meer dan de helft van de ruim 2500 Nederlandse VN-militairen zouden zich buiten de kritieke gebieden bevinden. In de kritieke gebieden bevinden zich momenteel 725 Nederlandse blauwhelmen in de Bosnische enclave Srebrenica en in Simin Han,

ruim 450 in Busovaca en zestig militaire waarnemers verspreid over heel Bosnië.

Volgens de minister van Defensie Voorhoeve moeten de Nederlandse eenheden zo lang mogelijk in Bosnië blijven, omdat bij een terugtrekking de burgerbevolking anders de dupe zal worden. Wel zal er volgens de minister moeten worden teruggetrokken indien Frankrijk en Groot-Britannië, de landen die de grootste VN-contingenten in Bosnië hebben, besluiten hun troepen terug te trekken. De evacuatieplannen zouden klaar liggen en Nederland houdt nauw contact met de Britten, die met name in Gorazde bij Srebrenica zitten. De voorzitter van de Nederlandse Officierenvereniging, kolonel b.d. N. Stuiver, had een andere mening en wees op de noodzaak tot terugtrekking van de Nederlandse troepen, omdat ze "hun humanitaire taken niet meer kunnen uitvoeren".

De bevelhebber van de landmacht, generaal Couzy, heeft begin mei, na overleg met minister Voorhoeve, een onderzoek gelast naar eventuele excessen gepleegd door Nederlandse VN-militairen in Srebrenica. Wel ingelichte defensiebronnen zouden hebben bevestigd, dat de sfeer tussen de Nederlandse militairen en de inwoners van de enclave Srebrenica zeer gespannen is.

Volgens de laatste berichten uit de pers blijken er echter geen aanwijzingen te zijn van structureel wangedrag bij de Nederlandse VN-militairen in Srebrenica. Dit concludeerden minister Voorhoeve en de hoofdofficier van justitie in Arnhem op basis van een drie-daags onderzoek dat de landmacht ter plekke heeft uitgevoerd.

In de Tweede Kamer beginnen een aantal fracties (CDA, VVD) zich langzamerhand openlijk uit te spreken voor een terugtrekking op termijn van Dutchbat uit Srebrenica. Met 42 Painfbat, dat op 1 juli 13 Infbat lumbi aflost in Srebrenica, zou het per 31 december 1995 afgelopen moeten zijn met de inzet van Nederlandse VN-troepen in Srebrenica. De indruk bij de VN is echter dat zij blijven hopen dat de Nederlanders uiteindelijk alsnog in Srebrenica blijven, aangezien de animo bij de andere VN-leden om de Nederlanders af te lossen vrijwel nul is.

Nederland stuurt wel nog twee extra F-16's naar Villa Franca in Italië om de veertien reeds aanwezige F-16's te ondersteunen bij de

controle van het vliegverbod boven Bosnië.

Algemene situatie van de strijdkrachten in het voormalig Joegoslavië

Volgens het Internationaal Instituut voor Strategische Studies (IISS) zouden de strijdkrachten van de strijdende partijen in voormalig Joegoslavië (begin mei 1995) als volgt zijn opgebouwd:

- het Kroatische leger, de HV zou bestaan uit ruim 90.000 manschappen, 173 tanks, 900 stuks artillerie, 20 vliegtuigen en 15 helikopters;
- het leger van de Servische Krajina, de RSK zou bestaan uit 40.000 'zeer fanatieke' manschappen, 24 tanks, 500 stuks artillerie, 12 vliegtuigen en 15 helikopters;
- het leger van de FRY zou bestaan uit 90.000 manschappen, 640 tanks, 15.000 stuks artillerie, 284 vliegtuigen en 115 helikopters;
- het leger van de Bosnische regering, de BiH zou bestaan uit 110.000 manschappen - terwijl ze volgens het IISS met gemak nog eens 100.000 manschappen zouden kunnen mobiliseren - en in ieder geval 40 tanks en 20 stuks artillerie (niet bekend is over hoeveel materieel de BiH nu precies beschikt);
- het leger van de Bosnische Serviërs, de VRS zou bestaan uit maximaal 80.000 manschappen, 330 tanks, 850 stuks artillerie en 20 vliegtuigen en;
- het leger van de Bosnische Kroaten, de HVO zou bestaan uit 50.000 manschappen, 75 tanks, 200 stuks artillerie en 6 helikopters.

BALKAN

ALBANIË

De laatste zes maanden zijn er vanuit Albanië duizenden clandestiene immigranten overgestoken naar de Zuid-Italiaanse regio Apulië. De vluchtelingen komen ondermeer uit Albanië, ex-Joegoslavië, Egypte, Pakistan, China en Koerdistan. Bij de oversteek van de zeventig kilometer brede Zeestraat van Otranto worden de vluchtelingen geholpen door Turkse, Chinese en Italiaanse maffiaorganisaties. Italië heeft het leger ingezet om deze vluchtelingenstroom tegen te houden.

Amerikaanse inlichtingendiensten zijn van mening dat Griekse oliemaatschappijen Albanië, in strijd met het VN-embargo, als doorvoerhaven gebruiken voor de levering van olie aan de FRY. De Verenigde Staten zijn van plan om Albanië onder druk te gaan zetten, om toekomstige olieleveringen tegen te gaan. De Albanese afgevaardigde bij de OVSE, Zef Madi, verklaarde dat Albanië achter het VN-embargo staat en dat het alles in het werk stelt om het embargo waterdicht te houden.

GEBEURTENISSEN IN ANGOLA

tot 10 mei 1995

-EEN SAMENVATTING-

101 MIDCie
sectie Afrika

Tint Elgersma

DE VOORGESCHIEDENIS

November 1994 tekenden vertegenwoordigers van de verzetsbeweging UNITA en de voormalige marxistische regering van Angola voor de tweede keer een overeenkomst om een einde te maken aan een oorlog die 30 jaar heeft geduurd. De eerste maanden van het akkoord werden gekenmerkt door een wankel staakt-het-vuren. Meer dan 200 schendingen van het bestand werden gemeld. Als voorwaarde tot zending van de beloofde 8.000 blauwhelmen stelde de VN dat het staakt-het-vuren stabiel moest zijn.

Eind maart zou Boutros Ghali reeds hierover advies uitbrengen aan de VN veiligheidsraad. De aard van dit advies was lange tijd onzeker vanwege de wankel vrede. Het aantal schendingen van het staakt-het-vuren is echter sinds medio maart aanmerkelijk omlaag gegaan. 13 april ging de VN veiligheidsraad akkoord met het voorstel van de secretaris-generaal om door te gaan met de voorbereidingen voor de uitzending.

De afgelopen weken stonden in Angola in het teken van de ontmoeting tussen de president van Angola, Dos Santos, en de leider van de opstandelingenbeweging UNITA, Savimbi. Reeds maanden tracht de VN diplomatie een dergelijke ontmoeting te bewerkstelligen. Beide leiders hadden elkaar niet meer ontmoet sinds 25 september 1992, drie dagen voor de verkiezingen die opnieuw twee jaar oorlog inluidden.

Gedurende de tweede helft van april ondernam Savimbi een public relations tour door Zaïre, Ivoorkust, Togo en Marokko. Hij beoogde waarschijnlijk een beeld te krijgen van de steun

die hij uit deze landen kan verwachten bij een nieuwe ronde onderhandelingen tussen UNITA en de regering.

Hoewel het 5 mei nog leek alsof de ontmoeting weer was mislukt, schudden Dos Santos en Savimbi elkaar op 6 mei toch de hand in de hoofdstad van buurland Lusaka. Savimbi noemde Dos Santos 'mijn president'. Het vertrouwen in het vredesproces steeg met stip. Maar het is nog te vroeg om te beoordelen of er ook een doorbraak is op inhoudelijke vraagstukken. Als men het relaas leest van het tot standkomen van deze ontmoeting (zie hieronder) zal het duidelijk worden dat het wederzijds vertrouwen nog steeds miniem is. Al te veel optimisme is dan ook niet gepast.

Terwijl de UNAMVEM III operatie steeds meer op gang komt, zullen de onderhandelingen in Angola zich waarschijnlijk vooral bezig houden met het hoe en wanneer van het opzetten van een coalitieregering waaraan zowel de regerende MPLA als de rebellerende UNITA zullen deelnemen.

15 juni komen opnieuw de verschillende donorlanden van Angola bij elkaar in Geneve. Het UNAVEM III operatie gaat gepaard met humanitaire steun die (evenals de operatie van de blauwhelmen) zo'n 1 miljoen \$ per dag kost. De donorlanden zullen deze hulpstroom gaan evalueren.

LUANDA

April - Binnen UNAVEM is niet alles pais en vree. De militaire leider, de Nigeriaanse generaal Garuba, en de burgerleider, de

Malische diplomaat Blondin Beye, hebben moeite om met elkaar samen te werken. Terwijl Garuba claimt dat Blondin Beye geen verstand heeft van militaire zaken, is Garuba volgens boze tongen 'the single greatest threat to the peace process' (geciteerd in *Africa Confidential*).

12 april - De voormalige minister van handel van Angola, Florencio Gaspar Martins, wordt vermoord in Luanda. Er zijn geen aanwijzingen dat de moord politieke gronden had. Waarschijnlijk was de moord het gevolg van een uit de hand gelopen autoroof.

14 april - De Angolese journalist William Tonet lanceert 'Folha 8', een onafhankelijke nieuwsbrief die hij gaat verspreiden via de Fax en het plakken op billboards. Er is vrijwel geen onafhankelijk persorgaan in Angola. In januari werd de hoofdredacteur van Imparcial Fax, een vergelijkbare nieuwsbrief, vermoord, waarschijnlijk door elementen binnen één van de ministeries. Imparcial Fax hield op te verschijnen. 'Folha 8' schijnt te proberen de fakkel van zijn voorganger over te nemen.

15 april - Unita en de regering tekenen een akkoord waarmee ze instemmen met de plaatsing van de verschillende VN contingenten op 59 verschillende plaatsen.

28 april - 5 mei De VN diplomatie blijft druk uitoefenen op Dos Santos en Savimbi voor een spoedige bijeenkomst. Een dergelijke bijeenkomst zou in grote mate het vertrouwen in het Lusaka-protocol dat vorig jaar november werd getekend verhogen. De speciale vertegenwoordiger van de VN in Angola, Blondin Beye, ontkent geruchten die melden dat een dergelijke bijeenkomst reeds is gepland voor 5 mei.

Goed geïnformeerde bronnen stellen echter dat het volgende in het geheim was afgesproken: 5 mei zouden Dos Santos en Savimbi elkaar ontmoeten zoals de VN graag wilden. De plaats van ontmoeting zou Lusaka, hoofdstad van buurland Zambia worden. Dit laatste was een concessie aan Savimbi. Daar tegenover moest Savimbi toezeggen dat hij reeds drie mei, in gezelschap van Blondin Beye, vanuit Bailundo naar Lusaka zou vliegen. De dag daarop zou Dos Santos pas naar Lusaka vliegen. Op deze wijze zou een herhaling worden voorkomen van

het fiasco van november vorig jaar toen Savimbi niet kwam opdagen bij de ondertekeningssceremonie van het vredesprotocol. Boutros Ghali zou de primeur krijgen om de aanstaande ontmoeting aan te kondigen aan de wereldpers.

In weerwil van het bovenstaande kondigde Savimbi reeds 2 mei de ontmoeting aan. Ook arriveerde hij dagen later dan gepland in Lusaka. Dit was de reden dat Dos Santos aanvankelijk verstek liet gaan. Uiteindelijk kon de ontmoeting pas 24 uur later plaats vinden.

MIDDEN ANGOLA

17 april - 27 Britse militairen arriveren in Lobito. Zij maken deel uit van een verbindingseenheid die later zal aankomen. Tijdens het aan land gaan in de haven van Benguela werd er op de Britten geschoten. Volgens de Angolese autoriteiten was het vijandige welkomstsaluut veroorzaakt door een dronken soldaat. Niemand raakte gewond.

18 april - UNITA beschuldigt de regering van het treffen van voorbereidingen voor een aanval op Bailundo, hoofdkwartier van UNITA. Ook UNAVEM heeft melding gemaakt van concentraties van regeringstroepen in dat gedeelte van het land.

19 april - Minstens 14 burgers zijn omgekomen op een weg in de buurt van Kuito. Zij reden op een mijn. Nog eens 7 mensen raakten gewond nadat het voertuig dat de gewonden moest vervoeren eveneens op een mijn reed.

24 april - Blondin Beye bezoekt Bailundo. Doel van het gesprek is o.a. om een bijeenkomst van Savimbi en Dos Santos mogelijk te maken.

30 april - De hulporganisatie CARE international maakt bekend dat het zijn activiteiten in de provincie zal staken i.v.m. de onveiligheid op de wegen. Mijnen maken normaal verkeer in het gebied onmogelijk, met name tussen de stad Cuito en nabijgelegen gebieden als Catabola.

13 mei - Bijeenkomst van de commissao

conjunta, de commissie belast met de uitvoering van de voorwaarden van het vredesverdrag. Blondin Beye wil van Luanda over de weg via Sumbe naar Lobito reizen. Hiermee wil hij graag symbolisch duidelijk maken dat men weer over de weg kan reizen in Angola. Veel van de wegen worden niet bereisd uit angst voor de vele landmijnen.

Het is nog onduidelijk of bij de ontmoeting van Savimbi en Dos Santos ook vooruitgang is geboekt t.a.v. de verschillende hete hangijzers van het vredesproces. De volgende vraagstukken moeten in de onderhandelingen worden opgelost:

1. De aanwezigheid van huurlingen in Angola, dit is een gevoelig punt omdat het verloop van de oorlog in Angola de laatste dertig jaren meerdere malen door buitenlandse inmenging is bepaald.
2. De wapenaankopen van zowel UNITA als de MPLA (regerende partij)
3. De mogelijke deelname van UNITA aan een regeringscoalitie.
4. De organisatie van toekomstige presidentiële verkiezingen. Op dit punt zijn er twee mogelijkheden. In 1992 werd de oorlog hervat nadat Savimbi niet akkoord ging met de uitslag van de eerste ronde van de presidentiële verkiezingen. Daarom is het nu mogelijk om of door te gaan met de tweede en beslissende ronde van de verkiezingen alsof er tussentijds niets is gebeurd, of om geheel nieuwe verkiezingen te organiseren.
5. De toekomstige functie van Savimbi. Veel buitenlandse diplomaten zouden graag zien dat Savimbi de tweede man van het land wordt door de rol van vice-president te bekleden. Dit zou de beste manier zijn om UNITA te integreren in het dagelijks bestuur van Angola. De MPLA is echter niet erg

enthousiast over deze optie. Met minder dan de functie van vice-president zal Savimbi echter nooit akkoord gaan. Diplomaten hebben gepoogd een doorbraak te vinden in deze impasse door voor te stellen dat een vertrouwensman van Savimbi, b.v. Abel Chivukuvuku of Lopo do Nascimento, de functie van vice-president zou bekleden. Savimbi zou dan aan de zijlijn blijven toekijken.

6. De kosten die gepaard gaan met de hervorming van UNITA tot een politieke organisatie. UNITA zal zeker een aanzienlijke financiële tegemoetkoming eisen alvorens haar militaire organisatie te ontmantelen.
7. Savimbi's persoonlijke veiligheid. Al jaren beweert Savimbi dat de Angolese regering pogingen onderneemt om hem te vermoorden.

OOST ANGOLA

30 april - UNITA laat 7 krijgsgevangenen vrij in de provincie Uíge. Waarnemers verklaren de vrijlating als een geste van UNITA om een ontmoeting tussen Savimbi en Dos Santos te bevorderen.

BUITEN ANGOLA

11 april - Het Britse parlementslid Robert Hughes en enkele andere Britse Angola-kenners stellen in een open brief dat de VN niet moet wachten tot de beide partijen in Angola hebben voldaan aan de voorwaarden die de VN stelt voor de uitzending van VN troepen naar dat land. Deze voorwaarden behelzen o.a.:

1. Het terugtrekken op enkele kilometers van de voormalige bestandslijnen van de verschillende partijen;
2. Het opzetten van controlemechanismen;
3. Het opzetten van betrouwbare verbindingen tussen de regering, UNITA en de VN;
4. Het leveren aan de VN van alle relevante militaire gegevens;
5. Het aangeven van alle verblijfplaatsen van de troepen;
6. Terugtrekken van de verschillende troepen naar de dichtstbijzijnde kazernes.

Volgens de Britten kan slechts aan deze voorwaarden worden voldaan als de VN troepen eenmaal aanwezig zijn. Een snelle uitzending wordt dan ook door hen bepleit.

13 april - De VN veiligheidsraad gaat akkoord met het voorstel van de secretaris-generaal om door te gaan met de voorbereidingen van de uitzending van de blauwhelmen naar Angola. Deze beslissing was uitgesteld zolang het onduidelijk was of 'an effective cease-fire' in Angola van kracht was. Verder roept de raad beide partijen op om te voldoen aan de verplichtingen van het protocol van Lusaka.

17 april - Savimbi bezoekt Zaire.

20 april - In Den Haag wordt een seminar gehouden over mijnen in Angola. De Nederlandse overheid zegt 1,4 miljoen \$ toe aan de Noorse NGO Norwegian People's Aid. Het lijkt alsof de ervaringen in Mozambique de Nederlandse regering ertoe gebracht hebben om meer vertrouwen te stellen in NGO's bij het opruimen van mijnen dan in de organen van de VN. Vertegenwoordigers van de VN stellen daar tegenover dat de VN beter in staat is de verschillende mijnopruiingsoperaties te coördineren. Voorlopig schiet de VN niet op bij het opstarten van een mijnopruiers school in Angola. Ondanks toezeggingen heeft de Angolese regering gefaald een stukje grond aan te bieden aan de VN waar de organisatie een school voor mijnopruiers kan opzetten.

30 april - Savimbi brengt een bezoek aan Ivoorkust. Naast ontmoetingen met de lokale

autoriteiten brengt hij een bezoek aan het mausoleum van Houphouët Boigny (eerste president van Ivoorkust na de onafhankelijkheid). Houphouët Boigny zou een grote inspiratiebron van Savimbi zijn, aldus een UNITA topman.

1 mei - In Yamussukro (bestuurlijke hoofdstad van Ivoorkust) bevestigt Savimbi dat hij de president van Angola op 5 mei zal ontmoeten.

2 mei - Savimbi bezoekt Togo. In een toekomstig Angolese regering ambieert hij geen ministerspost in het bijzonder, aldus de oppositieleider. 'Ik wil slechts een rol spelen die een toekomst garandeert voor de mensen die mij door de jaren gesteund hebben'. Aansluitend op het bezoek aan Togo vertrekt Savimbi naar Marokko. Aldaar heeft hij besprekingen met leden van de regerende partij van Portugal (de PSD). Aan de pers werden geen mededelingen gedaan over de onderwerpen die door Savimbi en gesprekspartners werden besproken. Het is niet toevallig dat Savimbi juist naar Marokko ging. Koning Hassan II heeft altijd een vrij grote sympathie getoond voor Savimbi, hij is in een goede positie om zich op te werpen als bemiddelaar tussen UNITA en de Portugese regering.

5 mei - Hoewel die dag in Lusaka een bijeenkomst is aangekondigd tussen Savimbi en Dos Santos is het 's ochtends nog zeer onduidelijk of die ook daadwerkelijk zal doorgaan. De Zambiaanse autoriteiten maken bekend dat zij alleen de Angolese president verwachten voor bilaterale besprekingen met zijn Zambiaanse ambtgenoot. De regeringsgetrouwe radio van Luanda maakt bekend dat 'de president audiëntie zal verlenen aan de leider van UNITA' Dergelijke tendentieuze formuleringen worden door UNITA zeer hoog opgenomen.

6 mei - 24 uur later dan voorzien vindt de langverwachte bijeenkomst tussen Savimbi en Dos Santos plaats. Dos Santos verklaart dat hij 24 uur later naar Lusaka was afgereisd om eerst te zien of zijn gesprekspartner werkelijk zou opdagen. De twee leiders hebben één uur en 50 minuten met elkaar gesproken in het State House, de ambtswoning van de Zambiaanse president Chiluba. Over de inhoud van het gesprek zijn geen bijzonderheden gemeld. Wel heeft Dos Santos zich persoonlijk garant gesteld voor de veiligheid van Savimbi. Savimbi zei,

zowel in Portugees als Engels, 'Dos Santos is de president van Angola en derhalve ook mijn president. Bij het bestendigen van de huidige vrede zal ik de rol spelen die hij mij opdraagt.' Dergelijke uitspraken zullen zeker de hoop en het vertrouwen in een vredige toekomst voor Angola vergroten.

Men hoopt dat binnen afzienbare tijd nieuwe ontmoetingen, in Angola zelf, waarschijnlijk Luanda, zullen volgen. Savimbi en Dos Santos zullen voortaan via een speciale telefoonlijn steeds in verbinding blijven.

Dos Santos poogt steeds te voorkomen dat hij en Savimbi gelijk worden gesteld in het protocol. Hij is ten slotte president en Savimbi slechts rebellenleider. Zo weigerde Dos Santos dat hij evenals Savimbi de nacht zou door brengen in het State House van Lusaka. Savimbi moest uiteindelijk worden ondergebracht in het nabijgelegen Guest House.

9 mei - Vertrek van het Roemeense vrachtschip Dragassin vanuit Lissabon naar Luanda. Het schip vervoert het materiaal en een deel van de Portugese verbindingseenheid die in Angola gaat opereren. De reis zal zo'n 14 dagen duren. De Portugezen hebben voorheen een vergelijkbare missie uitgevoerd in Mozambique. De oppervlakte van Angola is echter veel groter. Voor het eerste zullen de verbindingen nu gedeeltelijk verlopen via de Portugese satelliet POSAT I. Een tweede deel van de verbindingcompagnie (CTM5) vertrekt 12 mei per vliegtuig naar Angola. Hieronder bevindt zich ook de Portugese commandant Camara Stone. Het laatste gedeelte van de compagnie zal 23 mei in Luanda per vliegtuig aankomen. In totaal bestaat de compagnie uit 101 man. Het vertrek van de eenheid werd versneld n.a.v. de bijeenkomst in Lusaka van Dos Santos en Savimbi.

COLOFON

INFO-SCOOP

Is een tweewekelijkse uitgave van

101 MIDCie
Simon Stevinkazerne
MPC 13-D
Postbus 9012
6710 HC Ede

Telefoon:

ptt 08380 - 83056
mdtn 678 - 3056
fax 678 - 3057

Redactie:

maj L. Hakvoort
ltnt E.P. Mori

Vormgeving:

101 MIDCie

INFO-SCOOP wordt verzonden aan de secties 2 van bataljons en brigades alsmede al die onderdelen van de krijgsmacht welke functioneel belang hebben bij actuele informatie.

Zij die INFO-SCOOP nog niet ontvangen maar dit wel wensen kunnen hierover contact opnemen met 101 MIDCie op bovenstaand telefoonnummer onder opgaaf van redenen waarom zij INFO-SCOOP wensen te ontvangen.

